

Ο Εμφύλιος Πόλεμος της Υεμένης έχει πάρει μία επικίνδυνη νέα τροπή



Δυνάμεις του Νοτίου Μεταβατικού Συμβουλίου (Southern Transitional Council, STC) έχουν αποκτήσει τον έλεγχο των δύο ανατολικών κυβερνείων της Υεμένης, του Χαντραμάουτ και αλ-Μάχρα, προς απογοήτευση τόσο της Σαουδικής Αραβίας όσο και του Ομάν. Το Βασίλειο της Σαουδικής Αραβίας στηρίζει τη Διεθνώς Αναγνωρισμένη Κυβέρνηση (Internationally Recognized Government, IRG), η οποία έχει ήδη χάσει τον έλεγχο της πρωτεύουσας της Υεμένης Σανάα και το μεγαλύτερο μέρος της επικράτειάς της από την αντίπαλη διοίκηση που δημιουργήθηκε από τους Ανσαραλά (Χούθι). Σήμερα, η Διεθνώς Αναγνωρισμένη Κυβέρνηση βρίσκεται σε ακόμα μεγαλύτερη αποδιοργάνωση.

Τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, τα οποία εντάχθηκαν στον στρατιωτικό συνασπισμό υπό τη Σαουδική Αραβία που πολεμά εναντίον των Ανσαραλά, έχουν δώσει τη στήριξή τους στο Νότιο Μεταβατικό Συμβούλιο. Η Σαουδική Αραβία έχει αποσύρει όλες τις στρατιωτικές της δυνάμεις προς τις συνοριακές περιοχές, ενώ οι διπλωματικές προσπάθειες για την ενίσχυση της εξουσίας της Διεθνώς Αναγνωρισμένης Κυβέρνησης έχει σημειώσει πολύ μικρή επιτυχία μέχρι σήμερα.

Τα τελευταία τρία χρόνια, το Χαντραμάουτ είναι το επίκεντρο μιας σύγκρουσης μεταξύ του Νότιου Μεταβατικού Συμβουλίου και των φιλο-ενωτικών στοιχείων της Διεθνώς Αναγνωρισμένης Κυβέρνησης, με το πρώτο να είναι ισχυρότερο στις παράκτιες περιοχές, ενώ το δεύτερο να έχει την κύρια βάση του στο εσωτερικό. Ο έλεγχος σχεδόν όλου του Χαντραμάουτ από το Νότιο Μεταβατικό Συμβούλιο, όπως και της αλ-Μάχρα, έχει προκαλέσει χάος και αστάθεια στο κομμάτι της Υεμένης το οποίο παρέμενε σταθερό από την έναρξη της σύγκρουσης το 2015.

Για να κατανοήσουμε τη σημασία αυτού του γεγονότος και τις πιθανές τις επιπτώσεις, χρειάζεται να λάβουμε υπόψη την ειδική ιστορία της περιοχής και το ευρύτερο διεθνές πλαίσιο, ειδικά την ολοένα και περισσότερο επιδεινούμενη αντιπαλότητα μεταξύ των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων και της Σαουδικής Αραβίας.

Χαντραμάουτ

Αναφορές συχνά περιγράφουν το Χαντραμάουτ ως το μεγαλύτερο κυβερνείο της Υεμένης, όσον αφορά τη γεωγραφική του έκταση, αν και σπανίως γίνεται αναφορά στον μικρό πληθυσμό του που ανέρχεται σε περίπου 2,5 εκατομμύρια από συνολικά 35 εκατομμύρια σε όλη την Υεμένη. Χάρη στην παραγωγή πετρελαίου και στις εξαγωγικές δυνατότητες, έχει γίνει πολύ σημαντικό για τον εθνικό προϋπολογισμό τις τελευταίες δεκαετίες.

Η διαρκής ανησυχία της Σαουδικής Αραβίας για την περιοχή προέρχεται από ένα μακρύ κοινό σύνορο και την ιστορική σχέση που έχει με ορισμένες από τις πλουσιότερες σαουδαραβικές επιχειρηματικές οικογένειες, οι οποίες θεμελιώθηκαν από Χαντράμι (ΣτΜ. κάτοικοι του Χαντραμάουτ) μετανάστες πριν από έναν αιώνα. Ως αποτέλεσμα, το Χαντραμάουτ έχει επωφεληθεί από σημαντικές σαουδαραβικές επενδύσεις στις υποδομές, στον τουρισμό και στη βιομηχανία, συμπεριλαμβανομένης και της αλιείας, καθώς και από την ευκολότερη πρόσβαση για τη μετανάστευση εργατικού δυναμικού προς το βασίλειο.

Η περιοχή έχει εντυπωσιακές δυνατότητες για τον πολιτισμικό τουρισμό χάρη στην τοπογραφία του και την πλίνθη αρχιτεκτονική της. Κατά την αποικιοκρατία, οι τρεις κύριες πόλεις του εσωτερικού του, το Σιμπάμ, το Σεγιούν και το Ταρίμ, ήταν γνωστές αντίστοιχα ως Νέα Υόρκη, Παρίσι και Ρώμη. Το Ταρίμ προκαλεί, επίσης, συγκρίσεις με τη Ρώμη χάρη στο σημαντικό του ρόλο στον διεθνή Σουφισμό. Το διασημότερο εκπαιδευτικό του ίδρυμα, το Νταρ αλ-Μουσταφά, προσελκύει ξένους φοιτητές κυρίως από τη Νοτιοανατολική Ασία.

Κατά τη βρετανική αποικιακή περίοδο, τόσο το Σουλτανάτο Κατίρι στο εσωτερικό όσο και εκείνο του Κουάιτι στις παράκτιες περιοχές ήταν βρετανικά προτεκτοράτα. Κανένα από αυτά δεν εντάχθηκε στη βραχύβια Ομοσπονδία της Σαουδικής Αραβίας που στήθηκε από τη Βρετανία το 1962 και δεν είχαν σχεδόν καμία συμμετοχή στον αγώνα για ανεξαρτησία που ακολούθησε.

Το Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο κατέλαβε την πρωτεύουσα του Χαντραμάουτ Μουκάλα τον Ιούνιο του 1967. Αυτό διασφάλισε τη συμπερίληψη της περιοχής στο ανεξάρτητο κράτος που ιδρύθηκε στις 30 Νοεμβρίου 1967, το οποίο αμέσως κατήργησε όλες τις προηγούμενες οντότητες, συμπεριλαμβανομένων και αυτών των δύο σουλτανάτων.

Η ηγεσία της Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Υεμένης ηγεμονευόταν από τάσεις που προέρχονταν από μία μικρή περιοχή βόρεια του Άντεν. Ενεπλάκη σε μία σειρά βίαιων εμφυλίων συγκρούσεων (1969,

1978, 1986) κατά τη διάρκεια των 23 χρόνων ύπαρξής της. Ωστόσο, αυτοί που βρίσκονταν στην εξουσία διασφάλιζαν ότι οι Χαντράμι θα κατείχαν υψηλόβαθμες πολιτικές θέσεις, ενώ αυτοί οι άνθρωποι απέφευγαν τη συμμετοχή σε αυτές τις συγκρούσεις.

Για να κατανοήσουμε τις σημερινές συμμαχίες και διαιρέσεις, η περίοδος της Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Υεμένης και εκείνη της ενοποιημένης Δημοκρατίας της Υεμένης που τη διαδέχτηκε είναι σχετικές. Οι πολιτικές της Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Υεμένης υπέρ της ισονομίας και η εχθρότητα στις ελίτ ήταν ιδιαίτερα διχαστικές στο Χαντραμάουτ. Στις αρχές της δεκαετίας του 1970, πολλοί από αυτούς που ανήκαν στις προνομιούχες κοινωνικές ομάδες μετανάστευσαν στη Σαουδική Αραβία. Οι *σαντά* (απόγονοι του Προφήτη, αλλού γνωστοί ως Χασεμίτες ή *ασράφ*), φυλετικοί ηγέτες και έμποροι έφυγαν από την περιοχή την ώρα που η Λαοκρατική Δημοκρατία της Υεμένης εθνικοποιούσε τη γη και την έδινε ως επικαρπία σε αγρότες του εσωτερικού οι οποίοι παραδοσιακά είχαν χαμηλότερη κοινωνική θέση.

Οι κοινωνικές διαιρέσεις μεταξύ των γαιοκτημόνων και των ακτημόνων που αποκτούσαν γη εκείνη την περίοδο περιλάμβαναν κληροδοτούμενα χαρακτηριστικά που προσιδίαζαν σε εκείνα των καστών. Όταν τα δύο κομμάτια της Υεμένης ενοποιήθηκαν το 1990, οι παλιές ελίτ επέστρεψαν. Χάρη στις πολιτικές του προέδρου Αλί Αμπντουλάχ Σαλέχ, επαναθεμελίωσαν τα προνόμιά τους και ανέκτησαν τον έλεγχο των παλαιότερων γαιών τους. Με την αποδυνάμωση του Σοσιαλιστικού Κόμματος Υεμένης (YSP) ύστερα από τον εμφύλιο πόλεμο του 1994, πολλοί από αυτούς που ανήκαν στα χαμηλότερα κοινωνικά στρώματα εγκατέλειψαν την προηγούμενη υποστήριξή τους στο Σοσιαλιστικό Κόμμα Υεμένης υπέρ του ισλαμιστικού κόμματος Ισλάχ, το οποίο επίσης καλούσε στην ισότητα όλων μπροστά στον Αλλάχ.

Αποσχιστικές τάσεις του Νότου

Το Χαντραμάουτ δεν αποτελούσε στρατιωτικό μέτωπο στη σύγκρουση μεταξύ της Διεθνώς Αναγνωρισμένης Κυβέρνησης και των Χούθι κατά τον πόλεμο που ξεκίνησε το 2015. Οι Χαντράμι Σουνίτες Σούφι είναι εχθρικοί στην ιδεολογία των Χούθι. Ωστόσο, η άνοδος των αποσχιστικών τάσεων του νότου από το 2017, η οποία συνέπεσε με τη χαλάρωση τη συμμαχίας μεταξύ Σαουδικής Αραβίας και Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων, άρχισε να ασκεί πιέσεις στην περιοχή.

Έχοντας ήδη καταλάβει το Σαμπουά, το άλλο κυβερνείο με αποθέματα πετρελαίου, το 2022, οι αποσχιστές εστίασαν την προσοχή τους στο Χαντραμάουτ και το πετρελαιοπαραγωγό εσωτερικό του. Από τότε, το κυβερνείο έχει διαιρεθεί μεταξύ των δύο κύριων στρατιωτικών δυνάμεων: του Νοτίου Μεταβατικού Συμβουλίου και των δυνάμεων των Χαντράμι ελίτ στις παράκτιες περιοχές. Οι δεύτεροι

δημιουργήθηκαν αρχικά για να πολεμήσουν εναντίον του τοπικού παρακλαδιού της αλ-Κάιντα στη Μουκάλα, με άμεση εμπλοκή από τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα αλλά και από τις ΗΠΑ. Στο εσωτερικό, στοιχεία της Διεθνώς Αναγνωρισμένης Κυβέρνησης που υποστηρίζουν την ενότητα της Υεμένης είχαν τον έλεγχο, υποβοηθούμενα από τη σαουδαραβική πολιτική στήριξη αλλά και εκείνη από τις κοινότητες των χαμηλότερων κοινωνικών στρωμάτων που στηρίζουν το κόμμα Ισλάχ.

Κατά τον τελευταίο χρόνο, οι Χαντράμι φυλετικές δυνάμεις υπό την ηγεσία του Αμρ Μπιν Χαμπρίς αναδείχθηκαν για την αντιμετώπιση της ολοένα και πιο επιθετικής ρητορικής των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων και του Νοτίου Μεταβατικού Συμβουλίου. Αξιοποίησαν τον έλεγχο των κοιτασμάτων πετρελαίου ως όπλο, συμβάλλοντας στις δραματικές διακοπές ρεύματος στο Άντεν και αλλού. Η ισχύς έχει αντικαταστήσει τον πολιτικό διάλογο, αφήνοντας τον προηγούμενο κυβερνήτη και την κεντρική κυβέρνηση ανίκανες να την αντιμετωπίσουν.

Έχει υπάρξει μία εσωτερική διαμάχη εντός του Συμβουλίου Προεδρικής Εξουσίας, την εκτελεστική εξουσία της Διεθνώς Αναγνωρισμένης Κυβέρνησης, η οποία έθετε τα φιλο-ενωτικά στοιχεία υπό τη στήριξη της Σαουδικής Αραβίας εναντίον των υποστηριζόμενων από τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα αποσχιστών και άλλων. Ο Χαντράμι πληθυσμός δεν έχει συμμετάσχει στις συζητήσεις εν μέσω αυτών των αντιπαραθέσεων: αν είχε, θα επέλεγε είτε την πλήρη ανεξαρτησία είτε μία χαλαρή ένωση με οποιαδήποτε τάση κυριαρχούσε στην Υεμένη, είτε βρισκόταν στο Άντεν είτε στη Σανάα.

Πιο ανατολικά, η κατάληψη του κυβερνείου της αλ-Μάχρα, στα σύνορα με το Ομάν, ήταν ακόμα ευκολότερη. Ωστόσο, ο πληθυσμός, όντας πολύ μικρότερος και αραιότερος από εκείνο του Χαντραμάουτ, δεν υποστηρίζει τους αποσχιστές, όντας πιο στενά συνδεδεμένος τόσο με το Ομάν όσο και με τη Σαουδική Αραβία. Το Ομάν απείλησε να κλείσει τα σύνορα αν η αποσχιστική σημαία δεν αφαιρεθεί, ενώ ντόπιοι επίσημοι έχουν εκφράσει την αλληλεγγύη τους με τους «βόρειους» τους οποίους το Νότιο Μεταβατικό Συμβούλιο κακομεταχειρίζεται και εκδιώκει.

Αιτίες της σύγκρουσης

Γιατί αυτή η κρίση εξερράγη τώρα σε ένοπλη σύγκρουση; Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι εντάσεις οξύνονταν τους τελευταίους μήνες. Ωστόσο, η κατάσταση δεν είχε φτάσει σε επίπεδο ανοιχτής σύγκρουσης τα τελευταία τρία χρόνια για δύο κύριους λόγους.

Πρώτα απ'όλα, οι Χαντράμι δεν είχαν (και ούτε έχουν) την τάση να πολεμήσουν ο ένας τον άλλο προς όφελος άλλων, είτε ήταν ξένοι είτε ήταν Υεμενίτες. Αυτό είναι σε μεγάλο βαθμό εμφανές από το

γεγονός ότι τα στρατεύματα του Νότιου Μεταβατικού Συμβουλίου που εμπλέκονται σε αυτή την επίθεση προέρχονται από άλλα νοτιοδυτικά κυβερνεία. Δεύτερον, οι κύριοι υποστηρικτές των αντίπαλων τάσεων στη Διεθνώς Αναγνωρισμένη Κυβέρνηση, η Σαουδική Αραβία και τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, μέχρι στιγμής κατάφεραν να συγκρατήσουν την επιδεινούμενη αντιπαλότητά τους και να αποφύγουν τη στρατιωτική σύγκρουση. Ωστόσο, αυτό έχει αλλάξει τους τελευταίους μήνες.

Ύστερα από τον διορισμό του νωρίτερα φέτος, ο νέος πρωθυπουργός της Διεθνώς Αναγνωρισμένης Κυβέρνησης, Σαλέμ Σαλέχ μπιν Μπραΐκ, ξεκίνησε να αναλαμβάνει τον έλεγχο των χρηματοπιστωτικών ινστιτούτων, βελτιώνοντας την ισοτιμία σε βάρος ορισμένων κερδοσκοπών του Νοτίου Μεταβατικού Συμβουλίου. Το Νότιο Μεταβατικό Συμβούλιο κατηγορούνταν ολοένα και περισσότερο για τις διακοπές ρεύματος και τις δύσκολες συνθήκες διαβίωσης τόσο στην ύπαιθρο όσο και στα αστικά κέντρα. Στο πεδίο, οι νεοϊδρυθείσες φυλετικές Δυνάμεις Προστασίας του Χαντραμάουτ που υποστήριζε η Σαουδική Αραβία γίνονταν ολοένα και ισχυρότερες και ίσως σύντομα να καταφέρουν να αντισταθούν στην επίθεση του Νότιου Μεταβατικού Συμβουλίου.

Από το 2017, η αντιπαλότητα Σαουδικής Αραβίας-Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων ήταν περισσότερο εμφανής στην Υεμένη, ωστόσο έχει εμφανιστεί και αλλού. Στο εσωτερικό μέτωπο, η στρατηγική του Μοχάμεντ μπιν Σαλμάν να αναπτύξει μία οικονομία πέραν του πετρελαίου είναι άμεσα ανταγωνιστική με τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα για τις διεθνείς (κυρίως προερχόμενες από τις ΗΠΑ) επενδύσεις σε πεδία υψηλής τεχνολογίας όπως είναι η τεχνητή νοημοσύνη. Και τα δύο κράτη επιδιώκουν τη διεθνή αναγνώριση ως δυνάμεις μεσαίας ισχύος με παγκόσμια επιρροή. Και οι δύο επιθυμούν να διαμεσολαβήσουν στον πόλεμο Ρωσίας-Ουκρανίας, ενώ έχουν ανταγωνιστικά συμφέροντα και στην Ερυθρά Θάλασσα και στο Σουδάν.

Κατά την πρόσφατη επίσκεψή του στην Ουάσινγκτον, ο Μοχάμεντ μπιν Σαλμάν ζήτησε από το Ντόναλντ Τραμπ να παρέμβει στο Σουδάν, θέτοντας μία άμεση πρόκληση στην υποστήριξη των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων προς τις Δυνάμεις Ταχείας Υποστήριξης (Rapid Support Forces, RSF) και στην εστίαση της προσοχής στα εγκλήματα πολέμου που διέπραξαν, πιο χαρακτηριστικά στο Νταρφούρ. Ακόμα και οι ΗΠΑ κατηγορήσαν τις, υποστηριζόμενες από τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, πολιτοφυλακές για γενοκτονία τον Ιανουάριο του 2025.

Η έκκληση του Μοχάμεντ μπιν Σαλμάν προς τον Τραμπ ίσως να συνέβαλε στην απόφαση των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων να φέρουν την κρίση του Χαντραμάουτ σε οριακό σημείο. Τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα υποστήριξαν ενεργά την επίθεση του Νοτίου Μεταβατικού Συμβουλίου, διασφαλίζοντας μία ταχεία στρατιωτική νίκη.

Προοπτικές

Κατά την τελευταία εβδομάδα, μία κοινή αντιπροσωπεία της Σαουδικής Αραβίας και των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων επεδίωξε να βρει λύση. Οι Σαουδάραβες κάλεσαν για την απόσυρση των δυνάμεων του Νοτίου Μεταβατικού Συμβουλίου από το εσωτερικό του Χαντραμάουτ και την αντικατάστασή τους από την Εθνική Δύναμη Ασπίδας, μία μονάδα που ιδρύθηκε με τη στήριξη της Σαουδικής Αραβίας το 2023 η οποία βρίσκεται υπό τον άμεσο έλεγχο του προέδρου της Διεθνώς Αναγνωρισμένης Κυβέρνησης.

Είναι αβέβαιο ότι ο αντιπρόσωπος των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων σε αυτή την αποστολή έδωσε κάτι παραπάνω πέρα από προσποίηση για τις προσπάθειες διαμεσολάβησης. Οι Σαουδάραβες έχουν συγκεντρώσει δυνάμεις στη δική τους πλευρά των συνόρων, ενώ οι υεμενίτικες δυνάμεις που παραμένουν πιστές στη Διεθνώς Αναγνωρισμένη Κυβέρνηση βρίσκονται στην πλευρά της Υεμένης.

Το Νότιο Μεταβατικό Συμβούλιο, έχοντας κινητοποιήσει τους υποστηρικτές του πάνω στο κάλεσμα για ανεξαρτησία, είναι πιθανό να καθυστερήσει οποιαδήποτε επίσημη ανακήρυξη ανεξαρτησίας. Ελπίζει να συνεχίσει να επωφελείται από τον ΟΗΕ και τη διεθνή βοήθεια και να αποφύγει την πλήρη διεθνή απομόνωση. Ως μία προσπάθεια να κερδίσει την αποδοχή των ΗΠΑ και ως επιβεβαίωση της ευθυγράμμισής του με τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, το Νότιο Μεταβατικό Συμβούλιο διαβεβαίωσε ότι θα **αναγνωρίσει** το Ισραήλ και ότι θα ενταχθεί στις Συμφωνίες του Αβραάμ, κάτι που καθιστά απίθανη τη βελτίωση της φήμης του με τον ισχυρά φιλο-παλαιστινιακό λαό της Υεμένης.

Ανεξάρτητα από την τελική έκβαση αυτής της αντιπαράθεσης, η σύντομη στρατιωτική σύγκρουση κατά την πρώτη εβδομάδα του Δεκεμβρίου θα αφήσει πίσω της βαθείς πληγές. Σε τοπικό επίπεδο, οι παράλογοι ισχυρισμοί του Αμρ αλ-Μπιντ του Νοτίου Μεταβατικού Συμβουλίου που **κατηγορούσε** τους Χαντράμι ως τρομοκράτες και υποστηρικτές των Χούθι φέρνουν τα επίπεδα αξιοπιστίας του στα όριά τους. Η υβριστική γλώσσα στα κοινωνικά δίκτυα από ορισμένους στρατιώτες του Νοτίου Μεταβατικού Συμβουλίου σίγουρα θα ενθαρρύνει όλους τους Χαντράμι να εκλάβουν αυτή την εξέλιξη ως μία βίαιη εισβολή και θα πυροδοτήσει το διαρκές μίσος για μία ομάδα την οποία οι Χαντράμι απεχθάνονται εδώ και καιρό.

Οι Χαντράμι βρίσκονται πλέον στο κενό, με την πατρίδα τους να βρίσκεται υπό κατοχή. Οι δυνάμεις του Νοτίου Μεταβατικού Συμβουλίου κακομεταχειρίζονται και εκδιώκουν αυτούς που αποκαλούν ως «βόρειους», ωστόσο οι Χαντράμι τους θεωρούν τόσο ξένους όσο και κάθε βόρειο, αν όχι και

περισσότερο. Μέχρι σήμερα, οι δυνάμεις του Νοτίου Μεταβατικού Συμβουλίου αρνούνται να αποσυρθούν από τις θέσεις που έχουν καταλάβει στην αλ-Μάχρα και στο εσωτερικό του Χαντραμάουτ.

Ο Ρασάντ αλ-Αλιμί, ο πρόεδρος της Διεθνώς Αναγνωρισμένης Κυβέρνησης, διεξήγαγε συναντήσεις στο Ριάντ με τους πρέσβεις των περισσότερων εκ των κυρίων κρατών που εμπλέκονται στην Υεμένη, με όλα αυτά να καλούν σε επιστροφή στη σταθερότητα και στην υποστήριξη της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας. Η οικονομική υποστήριξη της Σαουδικής Αραβίας, η οποία ήταν η κύρια πηγή εισοδήματος για τη Διεθνώς Αναγνωρισμένη Κυβέρνηση (συμπεριλαμβανομένων και των αποσχιστικών της στοιχείων) κατά πάσα πιθανότητα θα αποσυρθεί, θέτοντας πιθανότατα την αξία του εθνικού νομίσματος σε ελεύθερη πτώση.

Στις 17 Δεκεμβρίου, ο αλ-Αλιμί συναντήθηκε με τον Σαουδάραβα υπουργό Άμυνας Χαλέντ μπιν Σαλμάν. Οι Σαουδάραβες έχουν, πλέον, απευθύνει έκκληση στις ΗΠΑ για την επίλυση του προβλήματος, επιβεβαιώνοντας ουσιαστικά ότι πλέον είναι ένα ζήτημα μεταξύ της Σαουδικής Αραβίας και των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων. Δεδομένης της φιλο-ισραηλινής στάσης των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων και τις πρώιμες προσπάθειες της Σαουδικής Αραβίας να διαπραγματευτεί ειρήνη με το κίνημα των Χούθι, οι ΗΠΑ μπορεί να καταλήξουν να λαμβάνουν το μέρος των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων σε αυτή τη σύγκρουση. Αυτό θα έθετε τη βάση για την κλιμακούμενη αντιπαράθεση μεταξύ των δύο κρατών και θα ενθάρρυνε τη Σαουδική Αραβία να αναζητήσει υποστήριξη αλλού.

Στο μεταξύ, ο γενικός γραμματέας του ΟΗΕ εξέδωσε μία ιδιαίτερα αδύναμη [δήλωση](#), απευθύνοντας έκκληση σε όλες τις πλευρές να «ασκήσουν τη μέγιστη αυτοσυγκράτηση, να αποκλιμακώσουν τις εντάσεις και να επιλύσουν τις διαφορές μέσω του διαλόγου». Ο ισχυρισμός του Νοτίου Μεταβατικού Συμβουλίου ότι αποκατέστησε την ασφάλεια στην περιοχή είναι το ακριβώς αντίθετο της πραγματικότητας. Στην πραγματικότητα, έχει φέρει τον πόλεμο και την αστάθεια στα μόνα τμήματα της Υεμένης που είχαν προηγουμένως αποφύγει την ανοιχτή σύγκρουση. Ως τραγική ειρωνεία, το Νότιο Μεταβατικό Συμβούλιο φέρει τη σημαία της σοσιαλιστικής Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Υεμένης, απορρίπτοντας, ταυτόχρονα, κάθε μορφή σοσιαλισμού.

Μετάφραση του Θοδωρή Τσαβέα από το jacobin.com